

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор Львівського державного
університету безпеки життєдіяльності

Мирослав КОВАЛЬ

«04» вересня 2019 р.

**СТРАТЕГІЯ ТА КОНЦЕПЦІЯ РОЗВИТКУ
Львівського державного університету безпеки
життєдіяльності до 2029 року**

МІСІЯ і МЕТА

Ухвалено вченою радою Львівського
державного університету безпеки
життєдіяльності
(протокол № 1 від 04.09. 2019 р.)

Львів 2019 р.

ЗМІСТ

	МІСІЯ і МЕТА УНІВЕРСИТЕТУ	3-4 стр.
	СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ	5-7 стр.
	КОНЦЕПЦІЯ РОЗВИТКУ	8-9 стр.
1	Основні положення концепції	8-9 стр.
2	Структура університету	10-11 стр.
3	Програма організаційної перебудови освітнього процесу в університеті	12-15 стр.
4	Нові інформаційні технології навчання	16 стр.
5	Розвиток наукової діяльності університету	17-19 стр.
6	Концептуальні засади виховного процесу в університеті	20-21 стр.
7	Міжнародне співробітництво	22 стр.
8	Зміцнення університету та розвиток матеріально-технічної бази	23 стр.

МІСІЯ І МЕТА

Львівського державного університету безпеки життєдіяльності

Місія

Створити умови для надання якісної сучасної освіти в галузі безпеки людини через вільне творче навчання та наукові дослідження відповідно до потреб суспільства, зумовлених розвитком держави, науки, економіки та культури.

Зasadничі цінності, що визначають принципи діяльності Університету, засвідчені в його девізі: «VIRIBUS UNITIS», що в перекладі з латині означає: «В єдності сила».

Мета

Сприяння самореалізації здобувачів вищої освіти, науково-педагогічних працівників, формування високоосвіченої, національно свідомої та гармонійно розвиненої особистості.

Своє призначення університет реалізовує через:

- упровадження збалансованих і побудованих на базі передового світового досвіду освітніх програм;
- сповідування принципу навчання через дослідження;
- запровадження навчальних курсів за кращими європейськими та світовими стандартами, що дають змогу випускникові університету реагувати на динамічні зміни на ринку праці;
- орієнтація на оригінальні програми вибіркового навчальних курсів;
- впровадження кращого світового досвіду щодо підготовки високоякісних фахівців в сфері безпеки людини;
- якісна профорієнтаційна робота, спрямована на відбір для навчання найобдарованішої молоді;
- створення освітнього та духовного середовища, що сприятиме вихованню незалежних, критично мислячих, національно свідомих особистостей.

Стратегічні завдання

Модернізація освітньої діяльності у контексті входження до європейського наукового та освітнього простору;

здійснення фундаментальних і прикладних наукових досліджень, наукової і науково-технічної експертизи;

пошук і втілення в життя ефективних форм інтеграції навчання і науково-дослідної роботи з діяльністю практичних підрозділів, взаємодія з органами державної влади і місцевого самоврядування, громадськими організаціями та господарськими структурами;

проведення міжнародної діяльності у сфері вищої освіти і науки, посилення інтеграції Університету у світовий освітній і науковий простір через

співробітництво із вітчизняними та іноземними закладами освіти, науковими закладами, установами, організаціями, вченими, спеціалістами тощо;

здійснення культурно-освітньої, виховної та соціально-гуманітарної діяльності;

військова підготовка громадян України, які мають або здобувають освітній ступінь вищої освіти не нижче бакалавра і придатні до військової служби за станом здоров'я та морально-діловими якостями (студенти), за програмою підготовки офіцерів запасу.

Основні напрямки діяльності

Інноваційна освітня діяльність за різними ступенями вищої освіти (у тому числі доктора філософії та доктора наук) щодо підготовки згідно з державним замовленням і договірними зобов'язаннями висококваліфікованих фахівців для сфери цивільного захисту, а також для роботи в інших сферах відповідно до отриманих спеціальностей у галузях знань "Цивільна безпека", "Природничі науки", "Гуманітарні науки", "Соціальні та поведінкові науки", "Інформаційні технології", "Транспорт", "Соціальна робота", "Управління та адміністрування" тощо;

атестація здобувачів вищої освіти (у тому числі доктора філософії та доктора наук) та присвоєння вчених звань науковим та науково-педагогічним працівникам;

проведення фундаментальних та прикладних наукових досліджень, поширення наукових знань;

науково-методичне забезпечення галузевої вищої освіти у сфері цивільного захисту;

культурно-просвітницька та виховна діяльність.

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ

Львівського державного університету безпеки життєдіяльності до 2029 року

Львівський державний університет безпеки життєдіяльності прагне стати:

- провідним закладом вищої освіти, що здійснює освітню діяльність в галузі безпеки людини;
- освітньо-науковим центром, що надає якісні освітні та наукові послуги;
- навчально-науковою установою, яка динамічно розвивається відповідно до вимог часу;
- спільнотою, що сповідує найкращі загальнолюдські цінності і демократичні принципи свободи та відповідальності.

Освітній процес

1. Підвищення престижу університету.

Збільшення ліцензованого обсягу за освітніми ступенями бакалавра, магістра, доктора філософії до 5000, іноземних громадян – до 100 осіб. Підвищення мобільності здобувачів вищої освіти та науково-педагогічних працівників. Запровадження спільних та подвійних дипломів із закордонними закладами вищої освіти. Розширення навчально-наукової бази.

Мета: підвищити престиж університету, якість навчання, ефективність наукових досліджень, престиж студентів, викладачів і випускників, розширити матеріально-технічну базу.

Бюджет: кошти загального і спеціального фондів державного бюджету, національні й міжнародні гранти.

Відповідальні: ректорат, начальники інститутів.

2. Розвиток електронних системи управління освітнім процесом та освітніх інформаційних ресурсів.

Грунтуючись на міжнародних стандартах та форматах зберігання навчальної інформації необхідно поетапно запроваджувати:

навчальні курси, що містять навчально-методичні матеріали по дисциплінах в електронному вигляді; єдину базу даних електронних навчальних курсів на базі системи дистанційного навчання;

підтримку електронного запису на вибіркові курси (сертифікатні програми) та авторизованого доступу до них;

системи тестування та контролю знань;

ведення в електронному вигляді первинної навчальної документації (журналу викладача, залікової книжки студента та заліково-екзаменаційної відомості);

підтримку групової роботи користувачів (як студентів, так і викладачів) з використанням технологій соціальних мереж на базі технологій мультимедіа, введення системи рейтингу навчальних курсів на основі кількісних та якісних показників з врахуванням думки студента, який пройшов курс.

Мета: забезпечити моніторинг і підвищення якості навчання та адміністрування; економію часу і ресурсів; раціональне використання праці й часу викладачів та студентів.

Бюджет: спеціальний фонд державного бюджету, національні й міжнародні гранти.

Відповідальні: навчально-наукові інститути; навчально-методичний центр, науково-педагогічні працівники.

3. Інтенсифікація самостійної роботи студентів.

З урахуванням специфіки дисциплін - зменшення кількості аудиторних занять (лекцій, семінарів та ін.) і збільшення обсягу самостійної роботи студентів з використанням інформаційних технологій дистанційного навчання, не порушуючи обсягів педагогічного навантаження викладача.

Мета: зміна принципу розрахунку педагогічного навантаження; встановлення надбавок за нові методи роботи; поліпшення якості навчання; економія часу; вивільнення площ.

Бюджет: спеціальний фонд державного бюджету.

Відповідальні: навчально-наукові інститути; навчально-методичний центр, науково-педагогічні працівники.

4. Модернізація матеріально-технічного забезпечення.

Здійснити технічне оснащення лекційних аудиторій та конференц-залів мультимедійною та мережевою технікою, у тому числі з використанням технологій бездротового зв'язку; забезпечення бездротового доступу до мережі internet по всій території університету; повне переоснащення комп'ютерних класів; створення нових лабораторій, тренажерних комплексів; створення необхідних умов для навчання маломобільних груп населення тощо.

Мета: модернізація освітнього процесу і методики викладання.

Бюджет: спеціальний фонд державного бюджету, гранти, міжнародні проекти.

Відповідальні: ректорат, відділ міжнародного співробітництва, навчально-наукові інститути.

Науково-дослідна діяльність

5. Розвиток науково-дослідної бази.

Створення/модернізація науково-дослідних (навчально-наукових) лабораторій; забезпечення основи для реального поєднання науки та освіти, розвиток PhD програм, індивідуальних та колективних досліджень.

Мета: розбудова науково-дослідної бази для підвищення якості навчання; розширення можливості залучати вітчизняних та іноземних партнерів для розвитку університету через виконання спільних проектів, а вітчизняний бізнес – до фінансування конкретних проектів.

Бюджет: загальний та спеціальний фонди державного бюджету, спонсорські кошти, міжнародні гранти та угоди.

Відповідальні: відділ організації науково-дослідної діяльності.

Управління людськими ресурсами

6. Рейтингування науково-педагогічних працівників

З метою стимулювання наукової творчості та видавничої діяльності запровадження положення про преміювання науково-педагогічних працівників за результатами рейтингу.

Мета: додаткове матеріальне заохочення для працівників університету, поліпшення кадрового забезпечення.

Бюджет: спеціальний фонд державного бюджету.

Відповідальні: ректорат.

Фінансово-економічна діяльність

7. Високорентабельні навчально-наукові послуги.

Визначитись з можливостями контрактного навчання (чисельність-площі; чисельність-якість навчання; чисельність-ліцензійні обсяги); розширення діючих і високорентабельних та ініціювання нових форм навчально-наукових послуг (дистанційне навчання, трансфер технологій, конструкторсько-проектні роботи тощо).

Мета: пошук додаткових джерел фінансування розвитку університету.

Бюджет: додаткових коштів не потребує.

Відповідальні: ректорат, навчально-методичний центр, відділ організації науково-дослідної діяльності, інститут післядипломної освіти.

Управління та адміністрування

8. Удосконалення системи менеджменту.

Деталізація, уточнення і затвердження посадових інструкцій усіх адміністративних посад; розмежування прав і сфер відповідальності та прийняття рішень; запровадження електронного документообігу з використанням електронного цифрового підпису; використання сучасних інформаційних технологій.

Мета: вдосконалення і розвиток нормативно-правової бази університетського менеджменту, забезпечення практичного використання сучасних інформаційних технологій у сфері управління, мотивація персоналу до використання ІТ.

Бюджет: спеціальний фонд державного бюджету.

Відповідальні: ректорат, сектор адміністрування та електронного документообігу, юридичний сектор.

Курсантське та студентське самоврядування

9. Поліпшення умов студентського життя.

У визначенні, утвердженні та дотриманні норм студентського життя пріоритет надавати органам студентського самоврядування. Сюди входять: поселення і виселення з гуртожитків; правила поведінки в гуртожитках; матеріальна допомога; культурні заходи; конкурси, студентські міжнародні зв'язки; нормативно-правова база студентського життя в університеті.

Мета: забезпечення гідних умов проживання, навчання та відпочинку студентів та курсантів, можливості їх самореалізації через роботу в органах студентського самоврядування.

Бюджет: загальний та спеціальний фонди державного бюджету.

Відповідальні: ректорат, органи студентського самоврядування.

КОНЦЕПЦІЯ РОЗВИТКУ

Львівського державного університету безпеки життєдіяльності

I. ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ КОНЦЕПЦІЇ

1.1. Коротка характеристика Львівського державного університету безпеки життєдіяльності.

Повна офіційна назва Університету - ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ, скорочена назва - ЛДУ БЖД.

Університет утворений відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 29 березня 2006 р. № 166-р, є закладом вищої освіти державної форми власності, правонаступником Львівського інституту пожежної безпеки МНС України та підпорядковується Державній службі України з надзвичайних ситуацій.

1.2. Основні напрями розвитку Львівського державного університету безпеки життєдіяльності.

- Львівський державний університет безпеки життєдіяльності - багатопрофільний заклад вищої освіти, який працює в сфері безпеки людини;
- структура університету передбачає системний підхід і демократичні принципи навчання й виховання, управління, узгодженості всіх елементів, ефективний науковий пошук, саморозвиток і удосконалення;
- освітній процес організовано за принципами неперервності, наскрізності, наступності й професійності навчання на всіх рівнях;
- ступенева університетська структура забезпечує підготовку фахівців починаючи від робітника, молодшого спеціаліста, бакалавра до магістра, кандидата і доктора наук;
- модель освіти в університеті передбачає професійну підготовку належної якості і здійснення цілеспрямованих програм:
 - а) посиленої фундаментальної освіти;
 - б) підвищення рівня комп'ютерної підготовки і на цій базі реалізацію сучасних інформаційних (у тому числі дистанційних) технологій навчання, проектування і наукових досліджень;
 - в) гуманізації і гуманітаризації навчального процесу;
 - г) реалізацію вільної траєкторії навчання студентів;
 - д) інтенсивне вивчення іноземних мов;
 - е) виховання національно свідомого громадянина;
- необхідна умова розвитку університету – поліпшення якості науково-педагогічних працівників, створення умов для їх неперервного зростання;

- університет - центр наукових досліджень сучасної техніки і технологій; осередок виховання, підбору і підготовки вчених і спеціалістів високого рівня, формування і розвитку наукових шкіл;
- університет – навчально-науковий заклад, який тісно інтегрований у національну і міжнародну систему освіти й науки, має і розвиває зв'язки з провідними науковими та навчальними закладами, забезпечує можливості для мобільності студентів, науковців і викладачів;
- права університету, його автономія і юридичний статус, статутні норми забезпечують реалізацію ефективної системи освіти, науки і виховного процесу, демократичні основи управління університетом, фінансову і матеріально-технічну бази його розвитку.

1.3. Завдання концепції і напрями її реалізації.

Основним завданням концепції є інтеграція Львівського державного університету безпеки життєдіяльності в Європейський науковий та освітній простір через організаційно-структурне реформування, підвищення якості освіти, формування творчої особистості сучасного спеціаліста, вченого для важливих галузей економіки, із збереженням національних освітніх традицій, розвиток автономії університету, мобільності викладачів, науковців, аспірантів і студентів.

Напрями реалізації поставлених завдань:

- розроблення плану розвитку університету;
- удосконалення структури університету;
- вдосконалення системи освіти в університеті на засадах ступеневої, неперервної і наскрізної підготовки; фундаментальної освіти, гуманізації освітнього процесу, модернізації економічної та екологічної освіти, інтенсифікації лінгвістичної підготовки;
- розвиток наукових шкіл і формування перспективних напрямків наукових досліджень;
- розбудова матеріально-технічної бази;
- розширення джерел фінансування.

II. СТРУКТУРА УНІВЕРСИТЕТУ

2.1. Університет здійснює підготовку фахівців в галузі безпеки людини.

Основними навчально-науковими структурними підрозділами ЛДУ БЖД є:

- навчально-науковий інститут пожежної та техногенної безпеки;
- навчально-науковий інститут цивільного захисту;
- навчально-науковий інститут психології і соціального захисту;
- інститут післядипломної освіти;
- навчально-методичний центр;
- відділ організації науково-дослідної діяльності;
- 17 кафедр;
- бібліотека;
- науково-дослідні лабораторії.

Для забезпечення реалізації головних завдань в структурі Університету створені навчальні, навчально-методичні, науково-організаційні, науково-дослідні, управлінські, адміністративно-господарські та інші допоміжні підрозділи.

У структурі Університету функціонують відокремлені структурні підрозділи:

- Вище професійне училище Львівського державного університету безпеки життєдіяльності (м. Вінниця);
- Ліцей цивільного захисту Львівського державного університету безпеки життєдіяльності (м. Вінниця).
-

2.2. Політика кадрового забезпечення структурної перебудови.

- розробка системи вимог і критеріїв до науково-педагогічних та наукових працівників університету;

- підвищення ефективності ад'юнктури та докторантури, підготовки науково-педагогічних кадрів;

- розширення інституту докторантури;

- удосконалення роботи існуючих і формування нових спеціалізованих вчених рад із захисту докторських і кандидатських дисертацій;

- вдосконалення вимог та критеріїв до рівня дисертаційних робіт вчених університету;

- залучення кращих науковців і педагогів України і світу до освітньо-наукового процесу;

- втілення концепції “обдарований учень-студент-науковець”.

2.3. Перспективи реалізації існуючих та відкриття нових освітніх програм.

- проводити підготовку до акредитації освітніх програм за всіма ступенями вищої освіти;

- здійснити ліцензування підготовки іноземних громадян за акредитованими освітніми програмами;
- ліцензування нових безпеко-орієнтованих спеціальностей;
- приведення кадрового складу груп забезпечення спеціальностей у відповідність до ліцензійних вимог МОН України.

III. ПРОГРАМА ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ПЕРЕБУДОВИ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В УНІВЕРСИТЕТІ

3.1. Принципи організації навчального процесу в університеті та його науково-методичне забезпечення:

- - визначення переліку спеціальностей, з яких вестимуть підготовку кадрів за всіма формами навчання;
- - розроблення та реалізація наукових методів підходу до вирішення завдань освітнього процесу;
- - постійне удосконалення та оновлення освітніх програм та навчальних планів;
- - упровадження принципів неперервності фундаментальної, спеціальної, комп'ютерної, економічної і гуманітарної підготовки в структуру навчальних планів і програм;
- - розширення номенклатури спеціальних дисциплін, які студент вивчає за вибором;
- - запровадження виконання курсових і дипломних проектів, розрахункових робіт за замовленнями роботодавців;
- - вивчення, узагальнення і використання досвіду підготовки в провідних національних і закордонних закладах вищої освіти;
- - розвиток систем стажування студентів і викладачів у провідних закордонних навчальних закладах та компаніях;
- - запровадження вільної траєкторії навчання студентів;
- - розроблення і упровадження нових принципів організації та управління самостійною роботою студентів, формування навчальних модулів як сукупності різнопланових завдань для самостійної роботи (вивчення теоретичного матеріалу, лабораторно-практичні завдання індивідуального характеру, розрахунково-графічні роботи тощо), контроль результатів самостійної роботи під час регулярних консультацій за розкладом;
- - написання підручників, навчальних посібників, навчально-методичної літератури, у тому числі на електронних носіях, що стимулюють самостійну роботу студентів;
- - створення дистанційних курсів і впровадження їх у освітній процес;
- - подальший розвиток неперервної комп'ютеризації навчання, спрямованої на формування навичок розв'язування інженерних задач на основі вільного володіння засобами і методами обчислювальної техніки;
- - вдосконалення організації та управління освітнім процесом шляхом оптимізації розкладу занять, розвиток і вдосконалення внутрішньої системи моніторингу якості освіти, розширення практики проведення екзаменів шляхом тестування;

- - підвищення рівня професійно-практичної підготовки студентів впровадженням нових форм проведення практики;
- - розроблення та реалізація комплексу заходів, спрямованих на розвиток творчих здібностей студентів, у тому числі розширення практики та вдосконалення методики навчання за індивідуальними планами;
- - поліпшення гуманітарної та загальнокультурної підготовки студентів збільшенням кількості факультативних гуманітарних курсів, уведення світоглядних та методологічних питань до курсів спеціальних дисциплін, посилення питань соціальної ролі й психології інженерної діяльності, технічної естетики, дизайну, ергономіки, екологічних проблем.

3.2. Удосконалення єдиної структури внутрішньої системи моніторингу якості освіти.

Система контролю і управління якістю підготовки фахівців передбачає систематичне оцінювання якості засвоєння знань студентами під час навчання, проведення усіх форм занять, підготовки спеціалістів у цілому, а також розроблення пропозицій з подальшого їх поліпшення.

Це завдання вирішують такими шляхами:

- - систематичним контролем результатів навчання;
- - контролем якості викладання;
- - створенням багаторівневої структури контролю за якістю освітнього процесу, яку реалізують таким чином:

1. Контроль на рівні кафедр.

а) контрольні відвідування завідувача кафедрою

- лекцій, лабораторних і практичних занять, семінарів;
- екзаменів і заліків;

- захистів курсових робіт і проектів;

б) проведення відкритих занять і їх обговорення на засіданнях кафедр;

в) контрольні відвідування практичних і лабораторних занять лекторами;

г) обговорення змісту лекцій;

д) звіт викладача про виконання ним індивідуального плану роботи;

е) обговорення і аналіз контрольних заходів на засіданні кафедри.

2. Контроль на рівні інституту:

а) контрольні відвідування занять начальником інституту і його заступником;

б) виконання навчальних графіків і розкладу занять;

в) контроль відвідування занять студентами;

г) перевірка навчально-методичної документації кафедр;

д) контроль організації і якості керівництва практикою;

е) контроль організації і якості роботи екзаменаційних комісій;

е) звіт завідувача кафедрою про стан навчально-методичної роботи на засіданні вченої ради інституту;

ж) обговорення стану контролю якості освітнього процесу і його аналіз.

3. Контроль на рівні навчально-методичного центру.

а) контроль за станом розроблення освітніх програм, навчальних та робочих навчальних планів та їх відповідність вимогам стандартів освіти;

б) контроль за дотриманням науково-педагогічними працівниками розкладу навчальних занять та сесій;

в) контроль за ходом заліково-екзаменаційної сесії;

г) контроль за роботою екзаменаційних комісій;

д) контроль за відповідністю баз практики вимогам програм практичної підготовки фахівців;

е) контроль за підготовкою кафедр до акредитації освітніх програм;

є) контроль за виконанням плану підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників.

ж) контроль якості методичного забезпечення освітнього процесу.

4. Контроль на рівні ректорату:

а) контрольні відвідування ректором і проректорами занять;

б) проведення ректорських контрольних робіт;

в) контроль за ходом заліково-екзаменаційної сесії;

г) звіт завідувачів кафедрами на засіданнях вченої, науково-технічної рад університету;

д) обговорення навчально-методичної та виховної роботи інститутів на засіданнях вченої ради університету.

3.3. Інтеграція Вищого професійного училища Львівського державного університету безпеки життєдіяльності у структуру університету

➤ - розроблення і впровадження інтегрованих навчальних планів університету, училища;

➤ - спільне використання викладацьких та наукових кадрів, підготовка спеціалістів для структур, що входять у систему університету, в тому числі через аспірантуру і докторантуру;

➤ - спільне використання навчальних аудиторій, лабораторій, наукового та навчального обладнання, технічних засобів навчання;

➤ - забезпечення надійного функціонування системи профорієнтації обдарованої молоді для навчання в університеті;

➤ - залучення учнів і студентів до університетських структур до технічної творчості, участі в олімпіадах, конкурсах, творчих змаганнях;

➤ - спільне використання матеріальної бази для проведення культурно-спортивних і виховних заходів.

3.4. Розвиток системи ступеневої підготовки в університеті:

- - забезпечення принципів послідовності на всіх етапах освіти;
- - розвиток кадрового, матеріального, методичного і наукового забезпечення освітнього процесу на всіх ступенях;
- - синтез і еволюція національної моделі фахівця різного рівня у рамках розвитку університетських структур;
- - формування системи наступності навчання, знань, умінь і навичок;
- - розвиток системи атестації випускників різних ступенів університетської освіти.

IV. НОВІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ

4.1. Комп'ютеризація освітнього процесу, як основа нових технологій навчання, включає в себе:

- - розроблення і впровадження навчальних і тестових програм для всіх дисциплін;
- - створення та наповнення електронних курсів у системі «Віртуального університету»;
- - розширення функціоналу автоматизованої системи управління освітнім процесом «Деканат»;
- - вдосконалення і підтримка функціонування локальної мережі університету для інформатизації освітнього процесу;
- - підключення до національних і міжнародних освітніх мереж;
- - підвищення рівня володіння комп'ютерними технологіями науково-педагогічних працівників;
- - широке використання комп'ютерів як керуючих модулів для автоматизації виробничих та технологічних процесів, проведення експериментальних випробувань і оброблення результатів експерименту;
- - розширення дистанційного навчання.

4.2. Неперервність освіти з інформаційних технологій в університеті.

Для досягнення неперервності освіти з інформаційних технологій необхідно:

1. Розробити в університеті план неперервної підготовки з інформаційних технологій, який включає:

I курс - вивчення операційних систем та сучасних мов програмування;

II курс - пакети прикладних програм та їх використання у практичній роботі;

III курс - числові методи розв'язування інженерних та економічних задач на ПК; основи САПР;

IV курс - САПР спеціальних дисциплін; математичне моделювання економічних і технічних систем та процесів;

Магістратура - використання ПК для розв'язування інженерно-технічних та економічних задач у дипломному проектуванні;

післядипломна освіта, підготовка з інформаційних технологій магістрантів та аспірантів.

2. Коригувати план неперервної підготовки з інформаційних технологій в університеті з урахуванням розвитку програмного забезпечення, появи нових перспективних пакетів прикладних програм, нових технологій зберігання і оброблення інформації.

V. РОЗВИТОК НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УНІВЕРСИТЕТУ

5.1. Організація наукової роботи

Наукова робота в Університеті організовується та координується проректором з наукової роботи, якому підпорядковуються відділ організації науково-дослідної діяльності, докторантура та ад'юнктура університету, відділ редакційної та науково-видавничої діяльності. Наукові дослідження в Університеті проводяться науковими та науково-педагогічними працівниками на кафедрах навчально-наукових інститутів та в науково-дослідних лабораторіях відповідно до їх спеціалізації, а також шляхом залучення практичних працівників науково-дослідних установ.

5.2. Основні напрями наукової діяльності

Основними складовими наукової діяльності в університеті є:

- фундаментальні та прикладні наукові дослідження;
- підготовка науково-педагогічних кадрів у докторантурі та ад'юнктурі;
- діяльність спеціалізованих вчених рад;
- наукова робота курсантів і студентів;
- становлення і розвиток наукових шкіл та наукових колективів;
- організація і проведення науково-практичних, науково-методичних та науково-технічних конференцій;
- обмін досвідом наукових, науково-педагогічних працівників;
- міжнародні гранти.
- патентно-ліцензійна робота;
- інформаційне забезпечення науково-дослідних робіт;
- видавнича діяльність (монографії, підручники, навчальні посібники, довідники та ін.);
- видання збірників наукових праць університету;
- підтримка роботи та наповнення репозитарію університету.

5.3. Шляхи поєднання освітньої і наукової діяльності

Поєднання освітньої та наукової діяльності ґрунтується на таких засадах:

- в докторантурі та ад'юнктурі університету готують кадри вищої кваліфікації як для наукової, так і для освітньої діяльності;
- підтримка та розвиток наукових шкіл і наукових досліджень за напрямами освітньої діяльності;
- використання наукової експериментальної бази для поглибленої підготовки курсантів і студентів, ознайомлення із сучасними досягненнями науки та техніки;
- впровадження результатів наукових досліджень вчених університету в освітній процес;

- формування наукових товариств курсантів і студентів на кафедрах для проведення науково-дослідної роботи під керівництвом науково-педагогічних працівників;

- діяльність Наукового товариства студентів (курсантів, слухачів), аспірантів (ад'юнктів), докторантів та молодих учених університету;

- створення системи багатоступеневої підготовки вчених за схемою: «курсант/студент – ад'юнкт/аспірант – науковець»;

- проведення курсантських і студентських науково-практичних конференцій, конкурсів, науково-дослідних робіт, семінарів.

5.4. Формування наукових шкіл

Зосередити увагу на формуванні та розвитку наукових шкіл в університеті, що дасть змогу активізувати проведення фундаментальних і прикладних досліджень з відповідних наукових напрямів.

5.5. Розвиток докторантури і ад'юнктури, як основних структурних ланок підготовки науково-педагогічних кадрів

В університеті функціонує ад'юнктура з 5 спеціальностей та докторантура з 2 спеціальностей.

В ад'юнктурі університету ведеться підготовка здобувачів вищої освіти на третьому (освітньо-науковому та науковому) рівнях за такими спеціальностями: 015 – «Професійна освіта (за спеціалізаціями)», 073 – «Менеджмент», 101 – «Екологія», 122 – «Комп'ютерні науки», 261 – «Пожежна безпека».

У докторантурі університету ведеться підготовка здобувачів ступеня доктора наук за такими спеціальностями: 21.06.02 – пожежна безпека (261 – «Пожежна безпека»), 05.13.22 – управління проектами і програмами (073 – «Менеджмент»).

У перспективі планується розширити перелік спеціальностей в ад'юнктурі та докторантурі.

5.6. Розширення співпраці з науково-освітніми закладами України та інших держав

Університет співпрацює з науково-дослідними установами ДСНС та НАН України, закладами вищої освіти, закордонними університетами й організаціями з питань координації та проведення наукових досліджень, проведення міжнародних наукових конференцій, семінарів, круглих стовлів, підготовки та захисту дисертацій, видання збірників наукових праць, проведення наукового стажування, реалізації спільних проектів.

5.7. Перспективи наукової роботи

Для розвитку та активізації наукових досліджень в університеті першочерговими завданнями є оновлення експериментальної бази,

вдосконалення системи неперервної підготовки наукових, науково-педагогічних кадрів, розширення діяльності спеціалізованих вчених рад, удосконалення видавничої бази та механізмів забезпечення науковців науково-технічною інформацією. Активізація інноваційної діяльності, розвиток моделювання процесів і явищ, проведення наукових досліджень у галузі безпеки життєдіяльності.

5.8. Фінансування наукової та науково-технічної діяльності

Одним із ключових елементів розвитку наукової діяльності є удосконалення механізмів її фінансування.

Фінансування наукової діяльності здійснюється за кошти державного бюджету, спеціального фонду університету, кошти підприємств та організацій-замовників наукових досліджень, міжнародних грантів, а також з інших джерел, не заборонених законодавством.

VI. КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ В УНІВЕРСИТЕТІ

6.1. Виховна робота з курсантами та студентами Львівського державного університету безпеки життєдіяльності – це неперервний процес, який включає комплекс організаційних, соціологічних, педагогічних, психологічних, інформаційно-пропагандистських, правових, культурно-просвітницьких, соціальних та індивідуальних виховних заходів.

6.2. Метою проведення виховної роботи в університеті є забезпечення ефективності процесу навчання, виховання курсантів і студентів, їх духовний і культурний розвиток.

6.3. Основними засадами для реалізації цих завдань є:

- ефективного проведення заходів з інформаційно-пропагандистського забезпечення та систематичне проведення інформування курсантів і студентів;
- здійснення патріотичного виховання на національно-історичних традиціях українського народу;
- естетичне виховання курсантів і студентів, підвищення їх культурного та загальноосвітнього рівнів, оволодіння ними професійною етикою;
- виховання на кращих традиціях служби цивільного захисту, конкретних прикладах героїзму та самовідданості працівників підрозділів під час ліквідації надзвичайних ситуацій, гасіння пожеж, рятування людей, сумлінного ставлення до виконання службових обов'язків;
- розвиток самодіяльної художньої творчості, проведення виставок, фестивалів, концертів, оглядів-конкурсів колективів художньої самодіяльності тощо;
- організація дозвілля для курсантів і студентів, проведення зустрічей з майстрами культури та мистецтва;
- організація урочистих заходів з нагоди знаменних дат і подій;
- організація та методичне забезпечення індивідуальної виховної роботи з курсантами та студентами;
- виховання засобами наочної агітації;
- духовно-просвітницька робота, створення умов для духовного збагачення;
- діяльність органів курсантського та студентського самоврядування для забезпечення активної участі курсантів і студентів у процесах вдосконалення навчально-виховного процесу, забезпечення належної якості навчання, виховання духовності і культури, зростання соціальної активності, підвищення відповідальності за доручену справу та реалізації творчих здібностей молоді;

- здійснення професійно-орієнтаційної роботи серед учнівської молоді для подальшого залучення їх на навчання в університеті;
- пропаганда здорового способу життя, організація та проведення спортивно-масових і фізкультурно-оздоровчих заходів для курсантів і студентів;
- створення здорового соціально-психологічного клімату, проведення заходів щодо поліпшення його стану у відповідності з практичними рекомендаціями психологів.

VII. МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

7.1. Інтегрованість університету в європейський освітній простір включає:

- впровадження ступеневої освіти адекватної структурам закордонних університетів;
- організацію науково-освітньої діяльності, управління університетом відповідно до принципів MAGNA CHARTS;
- діяльність університету в системі Європейської асоціації закладів освіти, що працюють в сфері безпеки людини (EFSCA - European Fire Service Colleges' Association);
- розроблення навчальних програм і реалізація моделей підготовки спеціалістів еквівалентних європейським стандартам;
- впровадження прийнятих у світі методів і технологій навчання і наукової діяльності;
- обмін інформацією про навчальні плани і програми із закордонними університетами;
- навчання студентів практичним навикам на сучасному лабораторному обладнанні;
- упровадження принципів свободи і самостійності студентів у процесі реалізації освітньої діяльності університету;
- запрошення до викладання навчальних курсів провідних gtlfujusd закордонних університетів;
- участь у міжнародних проектах TEMPUS, ERASMUS+, HORIZON 2020 тощо.

VIII. ЗМІЩЕННЯ УНІВЕРСИТЕТУ ТА РОЗВИТОК МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОЇ БАЗИ

8.1. Напрями розвитку навчальної і наукової матеріально-технічних баз.

- придбання високотехнологічного та комп'ютерного обладнання для оснащення лабораторій та читальних залів університету;
- укладання угод із міжнародними високотехнологічними компаніями із постачання навчально-лабораторного обладнання у рамках реалізації спільних навчальних програм;
- удосконалення матеріально-технічної бази навчально-тренувального полігону на вул. Зелена 301 б;
- розвиток експериментальної і виробничої баз університету.

9.2. Розширення джерел фінансування діяльності університету.

- розвиток системи комерційного навчання;
- комерційна діяльність університету;
- видавнича діяльність університету;
- залучення спонсорських коштів;
- використання спортивних споруд.

9.3. Розвиток соціально-культурної інфраструктури університету:

- оренда нових гуртожитків;
- реорганізація системи харчування викладачів і студентів ;
- створення бази відпочинку для викладачів і студентів;
- створення профілакторію для студентів;
- організація спортивно-оздоровчої роботи і культурно-виховної діяльності на базі навчально-спортивного комплексу.